

[Statsministeren.]

dag og en lang Ferie som det eneste sa-
liggende, at den, der ikke vil lægge
Kræfterne i, han vil heller ikke i det
lange Løb kunne fortsætte en Tilværelse
under de i Sammenligning med andre
Lande relativt behagelige Livsvilkkaar,
hvorunder Livet leves her i Landet.“

Der er altsaa ikke Tale om Lønarbejdere
alene, der er Tale om alle i vort Samfund,
der er Tale om Fabrikernes Lukning, om
Butikkernes Lukning, der er Tale om Arbej-
dere i det hele taget og alle, der gør en Ind-
sats. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft
vil vel ikke nægte, at efter Befrielsen var der
i Befolkningen ligesom en Følelse af, at nu
havde vi vundet Freden og Friheden, og nu
gjaldt det om at nyde Livet, nu var Tiden
inde dertil, og nu havde vi Raad dertil.
Det var som sagt det, der skulde tages i
Betragtning, og det gjaldt ikke Lønarbej-
derne alene, men det gjaldt saa at sige hele
Folket.

Jeg minder i denne Forbindelse om alle
de Fridage, vi havde, og som man fra mange
Sider i vort Samfund havde stærke Ønsker
om i det første halve Aar efter Befrielsen.
Jeg minder om de ulovlige Strejker, og jeg
minder om de Strejker, som siden var lov-
lige, men som i denne Sommer har formind-
sket Produktiviteten, det gælder f. Eks. i
meget stor Udstrækning Boligbyggeriet.
Regeringen tog ogsaa Initiativet til at bringe
disse Strejker til Ophør, men de ærede Kom-
munister og Socialdemokrater var ikke videre
villige til hurtigt at være behjælpelige her-
med. Det lyder lidt mærkeligt, naar det
ærede Medlem er bekymret for Boligbygge-
riet. Jeg erindrer om, at Arbejdsmands-
strejken satte Boligbyggeriet i Staa her i
Landet i mange Egne og i mange Byer, ikke
blot i Uger, men ogsaa i Maaneder. Det
skulde det ærede Medlem tænke paa, naar
han drager saa stærkt til Felts imod den
nuværende Regering, dens Indsats over for
Produktionen og i det hele taget over for
vor økonomiske Situation.

Nej, det, der har været i Vejen i den
Sommer, der er gaaet, er for saa vidt ikke
saa meget det, at Indførselen har været for
stor, som dette, at Produktionen og navnlig
Eksporten har været for ringe; og med
Hensyn til, at Eksporten er for ringe, er
Grunden vel ogsaa den, at Købeevnen her

er saa stor, at vi kan købe for mange af de
Varer, vi producerer, og som vi ellers kunde
eksportere. Købeevnen har været for stor
i hvert Fald, og Produktionen har været
forholdsvis lille. Jeg kan sige, at saadan
som det tegner sig for os, har Produktionen
været i Stigning, og vi haaber, at den ogsaa
i det kommende Aar skal vise Stigning. Jeg
skal blot i denne Forbindelse tilføje, at der
nu er saa godt som udarbejdet en Import-
plan paa Grundlag af et Skøn over den
Eksport, vi vil være i Stand til at præstere
i 1947, saa at der praktisk talt bliver Bal-
ance. Som jeg allerede har bemærket, er
Spørgsmaalet jo ikke, om vi vil have Over-
skudsindførsel, og om en saadan kan betale
sig eller ej, for det ser ud til, at Muligheden
derfor i hvert Fald kun i ringe Udstrækning
er til Stede, eftersom man ikke kan faa den
fornødne Kredit.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse frem-
sætte nogle Bemærkninger i Anledning af
det Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Med-
lem Hr. Christmas Møller har rejst med
Hensyn til vor Stilling til Kronens Kurs.
Jeg vil gerne sige, at Regeringen har aldrig
taget Standpunkt for en Kronesænkning,
det har aldrig været forelagt og besluttet
inden for Regeringen. Det har været over-
vejet, og det har været drøftet, ogsaa sam-
men med de andre Partier, i hvert Fald med
Det konservative Folkeparti, Det radikale
Venstre og Socialdemokratiet. Hvis jeg
ikke husker fejl, afviste Socialdemokratiet
det straks. Med Hensyn til de Konservative,
ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møl-
ler, havde jeg ikke Indtryk af, at de var
absolut principielt afvisende over for Tan-
ken; tager jeg fejl heri, er det en Bedømmel-
sesfejl. Men det var, som sagt, ikke min
Opfattelse, at der var Tale om en rent
absolut og principiel Afvisning, at man,
hvis man havde ment, at et Resultat ad
denne Vej vilde være at foretrække, dog
vilde nægte at gaa i en Forhandling derom.

Disse Forhandlinger blev jo ført paa
det Tidspunkt, da Handelsforhandlingerne
med England stod paa, og da der samtidig
var Tale om Ordning af Landbrugsforhol-
dene. Man opgav, man kan godt sige baade
af saglige og af politiske Hensyn, en videre
Drøftelse heraf, og Spørgsmaalet om en
Ændring af Kronens Kurs har ikke siden
været og er ikke aktuelt i Dag i Regeringen.